

نام مقاله به زبان فارسی : تاثیر روش های مختلف فرآوری شیمیایی بر میزان تجزیه پذیری دیواره سلولی کاه سویا

نام مقاله به زبان انگلیسی: Effect of chemical processing methods on degradation of soybean straw cell wall components

توجه:

این مقاله در سومین کنگره ملی بازیافت و استفاده از منابع آلی تجدید شونده در کشاورزی که در سال 1387 در دانشگاه آزاد خراسان برگزار گردیده، پذیرفته و در سایت مرجع دانش (CIVILICA) موجود است.

نام نویسندگان مقاله : به ترتیب؛ حمید اشکور قریانی، دکتر کاوه جعفری خورشیدی، دکتر محمد علی جعفری

Hamid Ashkvar ghorbani, Kaveh Jafari khorshidi and Mohammadali jafari

تأثیر روش های مختلف فرآوری شیمیایی بر میزان تجزیه پذیری دیواره سلولوی کاه سویا

چکیده :

به منظور بررسی اثرات فرآوری شیمیایی به وسیله اوره، آهک و ملاس بر میزان تجزیه پذیری اجزای دیواره سلولوی کاه سویا آزمایش زیرصورت پذیرفت. آزمایش در قالب 4 تیمار (B- کاه آغشته شده با محلول 5% اوره، C - کاه آغشته شده با محلول 2/5% اوره +5% آهک، D - کاه آغشته شده با محلول 4% اوره +10% ملاس و E - کاه آغشته شده با محلول 2% اوره +4% آهک +10% ملاس) و 4 تکرار به مدت 28 روز در درون سطل های 10 کیلوگی سیلو شد. آزمایشات تجزیه پذیری به روش کیسه های نایلونی صورت پذیرفت. برای این کار از 4 راس گوسفند نر بالغ فیستوله گذاری شده در شکمبه از نژاد زل مازندران استفاده شد. پس از اتمام آزمایشات، نمونه ها (قبل و بعد از انکوباسیون) از نظر فاکتورهای ماده خشک (DM)، الیاف نامحلول در شوینده خنثی (NDF)، دیواره سلولوی بدون همی سلولوز (ADF)، پروتئین خام (CP)، و ماده آلی (OM) به روش (AOAC 1990) و ونسوست آنالیز شیمیایی شدند. تعیین فراسنجه های تجزیه پذیری با استفاده از نرم افزار (NEWAY) صورت پذیرفت و توسط نرم افزار آماری (MINITAB) تجزیه واریانس شد. نتایج نشان دهنده معنی دار بودن اثرات غنی سازی بر میزان تجزیه پذیری بوده است. میزان درصد NDF و ADF در کاه های غنی شده نسبت به کاه شاهد دارای تفاوت معنی داری بوده اند و بیشترین کاهش درصد NDF مربوط به تیمارهای شماره 3 و 5 بوده و تیمار شماره 2 بیشترین میزان افزایش درصد پروتئین خام (6/99% نسبت به 2/28% در کاه شاهد) را داشته است و از نظر ADF تمام فرآوری ها، اثرات یکسانی در کاهش آن داشته اند.

کلمات کلیدی : اوره، آهک، ملاس، کاه سویا، تجزیه پذیری.

مقدمه :

کاه سویا فرآورده فرعی پس از جدا سازی دانه از غلاف آن می باشد که حاوی ساقه اصلی، شاخه های فرعی، برگهای خشک شده، غلاف و مقداری دانه سویای باقی مانده در غلاف می باشد. کاه سویا براساس ماده خشک حاوی 4-6% پروتئین خام، 65-70% الیاف خام، 35/5% سلولوز، 18/4% همی سلولوز، 17/9% لیگنین، 6/4% خاکستر، 1/4% چربی و فاقد سیلیس می باشد. ماده خشک کاه سویا 88% گزارش شده است. (4، 8، 12 و 16) وجود ساقه لیگنینی شده که قسمت اعظم کاه سویا را به خود اختصاص داده است علاوه بر خوشخوراکی کم از راندمان جذب پایینی هم برخوردار می باشد. لذا فرآوری شیمیایی با موادی چون اوره، آهک و ملاس به عنوان راهی برای شکستن پیوند های لیگنوسلولوزی و آزاد سازی منبع انرژی (سلولوز) مرسوم می باشد. با بررسی پژوهشهای انجام شده نسبتهای مورد نظر تعیین و مورد استفاده قرارگرفت به عنوان مثال در آزمایش تجزیه پذیری به روش کیسه های نایلونی که توسط نگوبن و دانگ (1995) صورت پذیرفت غنی سازی کاه با 3، 4 و 5% اوره و با رطوبت 50% به مدت 21 روز سبب افزایش پروتئین خام، قابلیت هضم الیاف خام و ماده خشک گردید. (16) ویکسیان و همکاران (1995) نسبت مناسب کاه، اوره، آهک و آب را به ترتیب 100، 2/5، 8 و 40 برای غنی سازی کاه پیشنهاد دادند. (15، 20) در آزمایشی که توسط فیضی و همکاران به منظور آزمایشات تجزیه پذیری صورت پذیرفت از یونجه و کاه گندم غنی شده با سطوح 1) محلول صفر درصد اوره +10% ملاس 2) محلول 4% اوره +10% ملاس 3) محلول 8% اوره +10% ملاس 4) محلول 4% آهک +10% ملاس و 5) محلول 8% آهک +10% ملاس در تغذیه بره ها استفاده کردند. (1) ماسکارن و همکاران (1989) علوفه مدئو را با 6% اوره و به مدت 6،3،9،45،60 روز سیلو نمودند. نتایج نشان داد که الیاف نامحلول در شوینده خنثی، همی سلولوز و لیگنین کاهش و سلولوز افزایش یافته است. (11). مووات و همکاران (1969) در آزمایشی که با علوفه ذرت غنی شده با اوره (2%) انجام دادند نشان دادند که قابلیت هضم الیاف شوینده اسیدی در گوساله های اخته شده به طور معنی داری افزایش یافته است. (5) نگوبن (2004) کاه برنج را با آهک (3 تا 6 درصد) و اوره (2 تا 4 درصد) به منظور بهبود تجزیه پذیری آن به روش کیسه های نایلونی و تولید

گاز به روش آزمایشگاهی مورد بررسی قرار دادو از ملاس نیشکر (10% کاه برنج) نیز به عنوان مکمل استفاده کرد که تاثیر آن در کاهش مقدار الیاف نامحلول در شوینده خنثی و همی سلولز معنی دار بوده است. تاثیر آهک بر کاهش دیواره سلولی بدون همی سلولز، لیگنین نامحلول در شوینده اسیدی، الیاف شوینده خنثی و همی سلولز بسیار معنی دار بوده است و نیز نشان دادند (3% آهک و 2% اوره) استفاده از ملاس نیشکر (10%) در حیره گوساله هایی که خوراک پایه آنها را کاه برنج تشکیل می داده است میزان رشد و تجزیه پذیری خوراک را بهبود داد. (13) خانگ و همکاران برگ نیشکر و کاه ذرت را با اوره و ملاس غنی کردند و مشاهده کردند که در مقایسه با کاه شاهد محتوای الیاف خام کمتر و پروتئین خام بالاتری داشته است. (10) علیخانی و همکاران گیاه آفتابگردان کامل و بدون دانه را با اوره (5% وزن مرطوب) و ملاس (4% وزن مرطوب) غنی سازی و سیلو کردند و پس از 45 روز میزان تجزیه پذیری ماده خشک را به روش کیسه های نایلونی مورد بررسی قرار دادند. افزودن ملاس اثر معنی داری در افزایش ماده خشک سیلاژ و میزان تجزیه پذیری ماده خشک داشته است. ملاس حاوی 75% ماده خشک می باشد که با در نظر گرفتن این موضوع منطقی است دلیل اصلی افزایش ماده خشک سیلو هایی که حاوی ملاس بوده را خود این ماده بدانیم تا بهبود کیفیت تخمیر و از طرفی در اثر اضافه شدن ملاس، از اتلاف ماده خشک سیلو نیز جلوگیری می شود. (3) نگوین و همکاران کاه برنج تازه را با ملاس (1، 2، 3% بر اساس ماده خشک) و اوره (1، 1/5، 2% بر اساس ماده خشک) به مدت 30 روز سیلو نمودند و قابلیت تجزیه پذیری آن را به روش کیسه های نایلونی (با زمان 96، 72، 48، 24، 16، 8، 4 ساعت) مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که بخش سریع | لتجزیه در کاه غنی شده افزایش یافت و قابلیت تجزیه پذیری بخش B در کاه غنی شده نیز افزایش معنی داری نشان داد و فاز تاخیر در کاه غنی شده کاهش یافت. (14)

با توجه به موارد ذکر شده آزمایشی با هدف بهبود کیفیت کاه سویا از طریق شکستن پیوند های لیگنوسلولزی به وسیله مواد شیمیایی و ارائه بهترین تیمار به منظور فرآوری کاه سویا طراحی گردید.

مواد و روش ها :

دام های مورد آزمایش و تیمار های مورد نظر

در این آزمایش، چهار راس گوسفند نر بالغ فیستوله گذاری شده در شکمبه از توده نژاد زل مازندران با وزن متوسط $2/5 \pm 34/5$ کیلو گرم استفاده گردید. ترکیبات مورد استفاده برای فرآوری کاه سویا عبارت بودند از: اوره، آهک، و ملاس که در قالب 4 تیمار (B - کاه آغشته شده با محلول 5% اوره، C - کاه آغشته شده با محلول 2/5% اوره + 5% آهک، D - کاه آغشته شده با محلول 4% اوره + 10% ملاس و E - کاه آغشته شده با محلول 2% اوره + 4% آهک + 10% ملاس) و 4 تکرار به صورت طرح کاملاً تصادفی اجرا شد. برای انجام آزمایشات تجزیه پذیری، دام ها در طول مدت آزمایش با حیره حاوی 60 درصد علوفه و 40 درصد کنسانتره (بر اساس ماده خشک) در سطح نگهداری تغذیه شدند. نمونه ها (قبل و بعد از انکوباسیون) از نظر فاکتورهای ماده خشک (DM)، الیاف نامحلول در شوینده خنثی (NDF)، دیواره سلولی بدون همی سلولز (ADF)، پروتئین خام (CP)، و ماده آلی (OM) به روش (AOAC 1990) و ونسوست آنالیز شیمیایی شدند. تعیین فراسنجه های تجزیه پذیری (شامل a، b، a+b و همچنین ED) با استفاده از نرم افزار (NEWAY) صورت پذیرفت. تجزیه واریانس و مقایسه میانگین ها توسط نرم افزار آماری (MINITAB) انجام شد. مقایسات میانگین ها بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال 5% صورت پذیرفت. از روش کیسه های نایلونی به منظور برآورد فراسنجه های تجزیه پذیری استفاده شد.

نتایج و بحث :

جدول (1) مقایسه فراسنجه های تجزیه پذیری و تجزیه پذیری موثرکاه سویا قبل از فرآوری و فرآوری شده با مواد شیمیایی

P<0.05	F	تیمارهای آزمایشی					فراسنجه های تجزیه پذیری %	فاکتورها
		E	D	C	B	A		
*	18/08	^a 11/2	^a 11/7	^b 8/7	^c 6	^c 5/5	a	ماده خشك
*	18/31	^{bc} 29/6	^{bc} 29/3	^b 31	^a 35/4	^c 27/4	b	
*	74/66	^a 40/9	^a 41/1	^a 39/7	^a 41/3	^b 32/9	a + b	
*	37/79	^b 26/6	^a 31/9	^b 27/2	^b 27/2	^c 21/5	E.D	
*	14/32	^a 11	^b 6/8	^b 6	^c 2/7	^c 0/7	a	دیواره سلولي بدون همي سلولز
*	22/89	^a 78/6	^b 71/46	^a 76/4	^a 75/6	^b 71/18	b	
*	42/94	^a 89/6	^c 78/26	^b 82/5	^c 78/2	^d 71/88	a + b	
*	51/85	^a 57/7	^b 48/9	^b 49/7	^b 50/4	^c 40/4	E.D	
*	7/37	^a 10/2	^b 7/4	^a 10/2	^c 1/2	^d 0/2	a	الیاف نامحلول در شوینده خنثي
*	42/04	^{ab} 79/3	^a 80/87	^b 76/2	^c 71/4	^c 69/42	b	
*	14/20	^a 89/5	^a 88/27	^a 86/4	^b 72/6	^b 69/62	a + b	
*	16/06	^a 57/1	^b 51/5	^b 53/1	^c 44/5	^c 46/2	E.D	
*	14/58	^a 13/1	^b 6	^b 5/8	^c 2/4	^c 1/6	a	ماده آلي
*	173/3	^a 68/8	^c 50/1	^b 65/5	^c 51/3	^d 40/9	b	
*	288/72	^a 81/9	^c 56/1	^b 71/3	^c 53/7	^d 42/5	a + b	
*	95/9	^a 53/4	^c 37/8	^b 42/7	^c 35/3	^d 28/9	E.D	
*	5/31	^a 7/9	^a 7/7	^a 7/8	^b 3/2	^c 0/9	a	پروتئين خام
*	53/02	^b 84/1	^b 84/3	^c 81/1	^a 91/6	^d 70/4	b	
*	90/35	^b 92	^b 92	^c 88/9	^a 94/8	^d 71/3	a + b	
*	45/27	^a 69/6	^c 60/2	^c 61/9	^b 65/5	^d 49/7	E.D	

در جدول (1) درصد فراسنجه های تجزیه پذیری ماده خشک، الیاف نامحلول در شوینده خنثی، دیواره سلولزی بدون همی سلولز، ماده آلی و پروتئین خام آمده است.

داده های دارای حروف متفاوت در یک ردیف در سطح احتمال 0/05 دارای اختلاف معنی داری می باشند.
تعاریف: a: بخش سریع تجزیه، a+b: بخش بالقوه قابل تجزیه، b: بخش کند تجزیه، E.D: تجزیه پذیری موثر (r = 0/02)

A - کاه شاهد B- کاه آغشته شده با محلول 5% اوره، C - کاه آغشته شده با محلول 2/5% اوره +5% آهک، D - کاه آغشته شده با محلول 4% اوره +10% ملاس و E- کاه آغشته شده با محلول 2% اوره +4% آهک +10% ملاس.

توضیح: باتوجه به اینکه تمامی داده های فوق توسط نرم افزار (NEWAY) برآورد گردیده؛ داده ها حاصل برآیند کلیه زمانهای آزمایش(4،16،24،48،72،96 ساعت) می باشد.

تاثیر فرآوری شیمیایی بر میزان تجزیه پذیری ماده خشک و ماده آلی

تیمار های D و E بیشترین مقدار بخش سریع تجزیه یا a را دارا بوده (به ترتیب 11/7 و 11/2%) و به عبارتی از نظر تجزیه پذیری بخش a، اثرات یکسانی را دارند و کاه شاهد(تیمار A) و تیمار B (به ترتیب با 5/5 و 6%) کمترین میزان این بخش را به خود اختصاص داده است. افزایش بخش a در تیمار های غنی شده با ملاس مطابق با نتایج منبع (14) می باشد. بیشترین میزان تجزیه پذیری (35/4%) و کمترین آن در کاه شاهد(تیمار A) با 27/1% بود و تیمارهای D و E به یک میزان و مشابه هم و حد واسط تیمار کاه شاهد و تیمار دوم بود. ولی بخش a+b یا قسمت بالقوه قابل تجزیه تمامی تیمار های غنی شده در سطح احتمال 0/05 هیچ گونه تفاوتی با خودشان نشان ندادند اما همگی نسبت به کاه شاهد دارای تفاوت معنی داری شدند. (کاه های غنی شده با میانگین تجزیه پذیری 41% و کاه شاهد 30/9% که مطابق با نتایج منابع (4 و 17) می باشد. وجود آهک در تیمار E به همراه اثر تکمیلی اوره و ملاس سبب افزایش معنی داری در درصد تجزیه پذیری بخش a شده (آهک به خاطر داشتن کلسیم از طریق افزایش درصد ماده معدنی سبب افزایش قسمت سریع تجزیه تیمارهای حاوی آهک می باشد.) با توجه به معنی دار بودن تیمارهای D و E با تیمار C از نظر این بخش (a) می توان چنین نتیجه گیری کرد: تیمار C حاوی 2/5% اوره و 5% آهک (با مقدار 8/7% بخش a) و تیمار E حاوی 4% آهک و 2% اوره و 10% ملاس (با مقدار 11/2% بخش a) بوده که اگر مقادیر کاربردی آهک و اوره را تقریباً مساوی، در دو تیمار C و E در نظر بگیریم علت اختلاف در بخش a بین این دو تیمار به اثر ملاس مربوط می شود و هم چنین اگر تیمار D را با تیمار B مقایسه کنیم و درصد اوره به کار گرفته شده جهت غنی سازی این تیمار تقریباً مساوی در نظر گرفته شود وجود اختلاف معنی دار بین این دو تیمار نیز از نظر بخش a مربوط به اضافه شدن ملاس می باشد. بنابراین می توان گفت که وجود کربوهیدرات های سهل الهضم در ملاس با توجه به درصد ماده خشک آن که حدود 75% می باشد سبب افزایش بخش a تیمارهای حاوی ملاس می شود.(3)

بیشترین میزان تجزیه پذیری موثر ماده آلی مربوط به تیمار شماره E ، (4/53%) و در کاه شاهد کمترین مقدار (9/28%) بود. تیمار E دارای بیشترین بخش a و تیمارهای A و B کمترین میزان را به خود اختصاص داده اند (به ترتیب 13/1، 1/6 و 2/4%) تیمار E دارای بیشترین میزان درصد تجزیه پذیری بخش b (9/81%) و تیمار شاهد(تیمار A) کمترین میزان (9/40%) بود. اثر لیگنین زدایی آهک سبب آزاد سازی سلولز و همی سلولز شده که همراه ملاس (وجود کربو هیدرات های سهل الهضم در ملاس) سبب افزایش بخش a شده است. (5، 16، 18، و 19). افزودن ملاس اثر معنی داری در افزایش ماده خشک سیلاژ و میزان تجزیه پذیری ماده خشک دارد. ملاس حاوی 75% ماده خشک می باشد که با در نظر گرفتن این موضوع منطقی است دلیل اصلی افزایش ماده خشک سیلو هایی که حاوی ملاس بوده را خود این ماده بدانیم تا بهبود کیفیت تخمیر و از طرفی در اثر اضافه شدن ملاس، از اتلاف ماده خشک سیلو نیز جلوگیری می شود. (3)

تأثیر فرآوری شیمیایی بر میزان تجزیه پذیری دیواره سلولزی بدون همی سلولز (ADF) تیمار E دارای بیشترین مقدار درصد تجزیه پذیری a (11%) و کاه شاهد (تیمار A) و تیمار B به ترتیب 0/7% و 2/7% کمترین بود. تیمارهای B، C و E بیشترین میزان درصد تجزیه پذیری بخش b و تیمار کاه شاهد (تیمار A) کمترین میزان بود و تیمار E بیشترین میزان درصد تجزیه پذیری بالقوه a+b (89/6%) و کاه شاهد کمترین میزان (71/88%) بوده است. به نظر می رسد که اوره به تنهایی (تیمار B) نتوانسته تأثیری مثبت در افزایش بخش a داشته باشد. شاید به این دلیل که هنگام غنی سازی کاه با اوره، مقداری آمونیاک آزاد شده که پس از خشک کردن کاه سیلو شده حدود 55% از نیتروژن اضافه شده توسط اوره در کاه ابقاء می شود (2). تیمار حاوی اوره (تیمار B) با گذشت زمان تجزیه پذیری (بخش b) می تواند به اندازه تیمار E سبب افزایش تجزیه پذیری بخش ADF شود. مطالعات انجام شده نشان داده که آمونیاکی کردن کاه (با محلول 3/5% اوره) سبب کاهش معنی داری در میزان همی سلولز شده است (7). به عبارتی تجزیه پذیری ADF افزایش یافت. آمونیاکی کردن سبب تردی قسمت داخلی و خارجی ساختمان دیواره سلولزی و کاهش محتوای اسیدفنولیک و ارونیک و گروههای استیل پلی ساکاریدهای دیواره سلولزی کاه شده که این تغییرات قابلیت پذیرش میکروارگانیزم های شکمبه را به دیواره سلولزی افزایش می دهند (7). گاز آمونیاک حاصل از تجزیه اوره سبب نرم شدن دیواره سلولزی و گسیختگی برخی پیوندهای بین لیگنین و پلی ساکاریدها می گردد و در نتیجه سبب افزایش قابلیت هضم و تجزیه پذیری مواد خشبی می گردد (18). وجود اوره سبب افزایش قابلیت هضم و تجزیه پذیری فاکتور ADF (تیمار B) نسبت به کاه شاهد (تیمار A) شد. (5) تیمار E به دلیل اثرات آهک در لیگنین زدایی و فراهمی انرژی و نیتروژن از طریق اوره و ملاس برای رفع نیاز میکرو ارگانیزم ها و تأثیر آنها بر دیواره سلولزی سبب شده که بیشترین تجزیه پذیری بخش (a+b) را داشته باشد. (89/6% نسبت به 71/88% در کاه شاهد).

تأثیر فرآوری شیمیایی بر میزان تجزیه پذیری الیاف شوینده خنثی (NDF) تیمارهای C و E بیشترین درصد بخش a (10/2%) و کاه شاهد کمترین میزان (0/2%) بود. تیمار D دارای بیشترین میزان درصد تجزیه پذیری بخش b (80/87%) و کاه شاهد (تیمار A) و تیمار B کمترین میزان (به ترتیب 69/42% و 71/4%) تجزیه پذیری بخش b را به خود اختصاص داده اند که با نتایج منبع (9) مطابقت دارد. تیمارهای C، D و E در یک سطح بیشترین بخش a+b (به طور متوسط 88%) را دارا بوده است و کاه شاهد (تیمار A) و تیمار B کمترین میزان تجزیه پذیری این بخش را بخود اختصاص داده اند. (متوسط 70%) [با نتایج منبع (9) مطابقت دارد]. اوره تأثیری در افزایش تجزیه پذیری NDF ندارد که با نتایج منبع (5 و 9) مطابقت دارد. آنچه به نظر می رسد افزودن ملاس اثر معنی داری در افزایش تجزیه پذیری NDF نشان داده است در حالی که اوره به تنهایی نتوانسته چنین تأثیری را برجا گذارد که این کاهش دیواره سلولزی (افزایش تجزیه پذیری) ممکن است در اثر تأثیر ملاس به عنوان یک تأمین کننده انرژی برای رشد میکروارگانیزم ها باشد. بیشترین میزان تجزیه پذیری موثر مربوط به تیمار شماره E، (57/1%) و در کاه شاهد کمترین مقدار (44/5%) بود. به نظر می رسد فرآوری شیمیایی مواد فیبری، برخی از بازدارنده های فیزیکی یا شیمیایی هضم از جمله لیگنوسلولزی را از بین برده و یا آمادگی الیاف را برای تورم افزایش می دهد که این امر قبل از تماس و واکنش آنزیم های میکروبی با الیاف ضروری است به تعبیری مواد قلیایی سبب برداشت موانع فیزیکی می شوند که مانع از پف کردن الیاف سلولزی دیواره سلولزی می شوند و در نتیجه مواد حاوی انرژی مثل سلولز و همی سلولز از لیگنین آزاد شده و همی سلولز تحریک می شود. و به عبارت دیگر سطح تماس الیاف لیگنوسلولزی با آنزیمهای میکروبی افزایش یافته که سبب محلول نمودن برخی از اجزاء الیاف خام می شود و در نتیجه هضم دیواره سلولزی افزایش می یابد. غنی سازی با اوره و آهک سبب افزایش حلالیت الیاف شوینده خنثی شده است. (بخش a افزایش یافت) (5).

اثر فرآوری شیمیایی بر میزان درصد تجزیه پذیری پروتئین خام کاه سویا تیمار شماره B دارای بیشترین بخش b (91/6%) [94/8%] و کاه شاهد (تیمار A) کمترین میزان (71/3%) بود. بیشترین میزان تجزیه پذیری موثر مربوط به تیمار شماره E، (69/6%) و در کاه شاهد (تیمار A) کمترین

مقدار(49/7%) بود. در رابطه با تجزیه پذیری پروتئین خام تمام فرآوری ها تاثیر معنی داری نسبت به کاه شاهد(تیمار A) نشان دادند و به نظر می رسد که تاثیر آمونیاک حاصل از تجزیه اوره توانسته که به اندازه کافی انرژی لازم را از طریق شکستن پیوند های لیگنوسلولزی برای میکرو ارگانیسم ها فراهم آورده و با تامین نیتروژن از طریق اوره بتواند بیشترین میزان تجزیه پذیری را به خود اختصاص دهد(5 و 19).

تقدیر و تشکر : از حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائمشهر که امکانات لازم را برای انجام تحقیق فراهم نموده و همکاری زیادی با مجریان تحقیق داشته اند صمیمانه تشکر می کنیم.

فهرست منابع:

- 1- افضل زاده، ا.، 1370، تعیین انرژی قابل هضم و کاه آمونیاکی و استفاده از آن در جیره ی بره های پرواری، پایان نامه ی کارشناسی ارشد دامپروری ، دانشگاه تهران.
- 2 - حبیبی ، ن. ، 1367 ، استفاده از باگاس غنی شده با اوره در جیره ی بره های پرواری . پایان نامه کارشناسی ارشد . دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس
- 3- علیخانی، م.، اسدی، ع.، قربانی، غ. و صادقی، ن.، 1384، اثر ملاس، اوره و تلقیح باکتریایی بر ترکیب شیمیایی و تجزیه پذیری آفتابگردان سیلو شده . مجموعه مقالات اولین کنگره علوم دامی و آبزیان کشور . دانشگاه صنعتی اصفهان.
- 4- فیضی، ر.، محرری، ع.، 1384، بررسی اثرات غنی سازی کاه گندم با ملاس و سطوح مختلف اوره یا آهک در پروار بره های نر بلوچی. مجموعه مقالات اولین کنگره علوم دامی و آبزیان کشور ، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان. دانشگاه شهرکرد.
- 5- محرری، ع.، 1372، بررسی اثر کاه گندم غنی شده با اوره و ملاس بر روی قابلیت مصرف ، قابلیت هضم و توان تولیدی گوساله ها، پایان نامه کارشناسی ارشد ، دانشگاه فردوسی مشهد.
- 6- هاشمی، م.، 1375، خوراکیها و خوراک دادن و جیره نویسی 1 (تالیف)، انتشارات فرهنگ جامع.
- 7-Givens, D.I., Adamson, A.H. and Cobby, J.M. 1988. The effect of ammoniation on the nutritive value of wheat, barley and oat straw. II. digestibility and energy Value measurements in vivo and their Prediction from laboratory measurement. Anim. feed sci. technol. 19:173-184.
- 8- Haugan. R.G., 2002, Feeding straw. North Dakota state university. FS-6-(reviewed). Pp.1-3.
- 9- Joy, M. Alibes, X. and Munoz, F. (1991) Technology for treatment of straw with urea in Mediterranean climates. (Spain) No 16 – pp : 133-134.
- 10-Khang, D. T., and Dan, C. X. (2001). Chemical composition of several crop by products as animal feeds in Vietnam. National Institute of Animal Husbandry Hanoi Agricultural University. pp.1-8.
- 11- Mascarenha, A.; Guedes, C.V.M.; Dias – da – Silva, (1989). Effects of urea treatment on chemical composition and in vitro digestibility of meadow hays of Northern Portugal. Animal Feed Science and Technology. 25:1-2, 157-167.
- 12- NDSU Extension service, 1999, Alternative Feeds for ruminants. North Dakota state university. AS-1182.
- 13-Nguyen, X. T., (2004). Treatment and supplementation of rice straw for ruminant feeding in Vietnam / Kjemisk behandling av rishalm og effekt av tilskudd til halmbaserte fôrresjoner til drøvtyggere i Vietnam. Faculty of Animal Science and Veterinary Medicine, Hanoi Agricultural University, Gialam, Hanoi, Vietnam. pp.1-9.
- 14-Nguyen, X.T., Mai, T.T. and Nguyen, H.S. 2002. Effects of alkali treatment and silage making on in-sacco degradability of fresh rice straw. Department of animal production. Hanoi Agric university. pp.1-6.

- 15- Nianogo.A.j.,louis.S.L.,Solaiman.S.,Ouedraogo.C.L.and Siaway.A.J.,1999, Effect of urea treatment on digestibility and utilization of Sorghum straw. *Biotechnol.Agron.Soc.Environ.*3(2),78-85.
- 16-Parra,R.,and Escobar,A.,1999. Use of fibrous agricultural residues (FAR) in ruminant feeding in Latin America.*Agronomia Uneversity Central Venezuela, Marcay.*pp.1-9.
- 17- Pham, K. C., Vu, C. C., Le ,V. L. and Jan, B.(2001). Straw yield, in sacco degradability and in vitro gas production of several rice varieties in the Red River Delta of Vietnam. Department of Cattle Science, National Institute of Animal Husbandry -Vietnam and Animal Science, Agricultural University of Norway.pp.1-14.
- 18–Ramalho Ribiro.J.M.C.,2000,Treatment of straws.*Animal Science.* pp.55-60.
- 19-Sundustol,F.and Owen,E.[Eds.].1984.Straw and other fibrous by-product as. feed.*Elsevier, Amesterdam.* PP.1-6.
- 20 - Tengyun, G,. 2000. Treatment and utilization of crop straw and stover in China . animal and Veterinary science college.pp.1-9.

Abstract:

Effect of chemical processing methods on degradation of soybean straw cell wall components

In this experiment the effect of 4 methods of chemical processing using urea , limestone and molasses on degradability parameters of soybean straw cell wall components were studied. Soybean straw gathered from babolsar agri- farms in mazandaran province.the Four chemical treatments used in this experiment are as follow: 1- untreated soybean straw(SBS), 2- processed SBS with 5% urea solution, 3- processed SBS with 2.5% urea,5%lime solution, 4- processed SBS treated with 4% urea and 10% molasses solution and 5- processed SBS with 2% urea + 4% limestone and 10% molasses solution.4 rumen fistulated male lamb(breed of Mazandaran Zel) were used.Degradability parameters were determined using nylon bag method of orskov and incubation times were as follow: 0, 8, 16, 24, 36, 72 and 96 hrs. at the end of experiment, degradability parameters such as DM, NDF, ADF, OM and CP degradability were determined using AOAC(1990) and Van Soest(1994).degradability parameters were calculated using NEWAY software and analysis of data was done by Minitab software. DMRT were used for means comparison at $p < 0.05$ level. The results of this experiment indicated that enrichment affects degradability parameters of soybean straw cell wall components. The highest NDF and ADF deg. Belonged to treatments 3 and 5. all chemical processing decreased NDF and ADF content of cell wall.

Keywords:Urea, Limestone, Molasses, soybean straw and Degradability parameters.